

vi maae modificere dem meget betydeligt, og det have vi ogsaa gjort i dette vort Forslag; men en Anerkjendelse af, at det ikke skulde gaae an at give andre Brugere denne Ret, har der ikke været Tanke om. Den samme ærede Rigsdagsmand gav os en ganske besynderlig Forklaring over, hvorfor det ikke kunde gaae an at give Brugerne Ret til at jage og sælde Wildt; thi, sagde han, de have overtaget Jorden paa det Vilkaar, at Gieren har Jagtretten, og saa kunne vi ikke komme her i en Lov og sige, at han alligevel kun skal være meddeelsagtig i Jagtretten; det vilde stride mod al Retfærdighed, eller noget lignende, hvorledes det nu var den ærede Rigsdagsmand udtrykte sig. Men jeg vil vende hans egne Vaaben mod ham selv. Idet vi tillade Gieren af Grundene at faae Afløsning, vil jeg spørge, om Gieren her bestodder sin Eiendomsret til Jorden under andre Betingelser og Vilkaar end de, hvorunder den er ham overdragen af den foregaaende Gier; men naar nu den foregaaende Gier eller flere tidligere Giere i sin Tid have sagt: jeg sælger Jorden paa det Vilkaar, at jeg vil have Jagtretten, er han da ikke i det selvsamme Tilfælde som den, der har faaet Brugen af Jorden? saa gaaer Loven jo ogsaa her hen og skærer denne Contract over, saa siger man jo ogsaa her: uagtet Du kun har kjøbt din Gaard med den Byrde, at den foregaaende Gier forbeholdt sig Jagtretten, saa vilde vi dog ved denne Lov give dig Ret til at faae den. Det er jo det samme Raisonnement som med Hensyn til Brugeren, jeg kan ikke see nogen som helst Forskjel. — Den ærede Rigsdagsmand sagde ogsaa, at Arvefæsteren allerede havde Jagtret; men der befinder han sig i en stor Wildfarelse. Det er fuldkommen urigtigt, naar han vil paastaae, at Arvefæsterne her i Landet have Jagtret; ikke engang Arvefæsterne paa de kongelige Godser have Jagtret, ikke engang Regjeringen har, hvor den har folgt til Arvefæste, givet Arvefæsterne Jagtret, den har udtrykkeligt forbeholdt sig den, saa det maa jeg meget protestere imod, at den ærede Rigsdagsmand vil gjøre gjældende, at Arvefæsterne skulde have Jagtret heri Landet, det er ikke Tilfældet (En Stemme: Jo, der er dem, der have det.) Nogle enkelte have det maassæ-

men Mange er det ikke. Hvad angaaer alle de mange practiske Banskkeligheder, den ærede Rigsdagsmand har opstillet, da skal jeg ganske overspringe dem og ikke opholde mig derved; thi jeg er fuldkommen overbevist om, at de ærede Medlemmer af Thinget, der ivoerligt ville gaae ind paa vort Forslag, heller ikke ville finde nogen practisk Banskkelighed ved at gaae ind paa det.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: B. Schøler, Gram, Wilkens, With, Gottlob, Linnemann, Heggelund, Hermansen, Poulsen, Boserup, L. Hansen, Black, Wegener, Neergaard og Fuglede.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingerne vedtagen med 37 Stemmer mod 30.

Man frede saaledes til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 7 nu § 5:

At de i Parenthes indsluttede Ord udgaae, vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer.

2) Lovforslagets § 7 (§ 5) (See Anhanget Nr. 33, Sp. 505) med den ovenfor vedtagne Forandring

vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.

3) Udvalgets Forslag:

§ Stedet for § 8 indsættes følgende § 6:

„Det skal derfor ikke være Nogen tilladt ved Afhændelse af en Eiendom at forbeholde sig eller nogen Anden Jagtretten paa denne. Navnlig ophæves de i Begyndelsen af Frdn. 20de Mai 1840 § 8 fra denne Regel gjorte Undtagelser.“

vedtoges med 73 Stemmer mod 2.

4) Ovenstaaende Forslag som Paragraph vedtoges eenstemmigt med 73 Stemmer.

5) B. Christensens, Frølund's, Gleerups, og J. A. Hansens principale Forslag:

At mellem § 8 og § 9 indskydes følgende nye §:

Enhver Jordbruger skal være berettiget til at jage og sælde Wildt paa den Grund, han har i Brug, dog med de i § 16 bestemte Indskrænkninger.

blev ved Navneopraab, der var begjært af Barfod, B. Christensen, J. A. Hansen, Ingstrup, Hækkerup, Spandet, Rotwitt, J. Chr: